

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu seitsemäs
jaosto)

6 päivänä syyskuuta 2011 *

Asiassa T-18/10,

Inuit Tapiriit Kanatami, kotipaikka Ottawa (Kanada),

Nattivak Hunters and Trappers Association, kotipaikka Qikiqtarjuaq (Kanada),

Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, kotipaikka Pangnirtung
(Kanada),

Jaypootie Moesesie, kotipaikka Qikiqtarjuaq,

Allen Kooneeliusie, kotipaikka Qikiqtarjuaq,

Toomasie Newkingnak, kotipaikka Qikiqtarjuaq,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

David Kuptana, kotipaikka Ulukhaktok (Kanada),

Karliin Aariak, kotipaikka Iqaluit (Kanada),

Efstathios Andreas Agathos, kotipaikka Ateena (Kreikka),

Canadian Seal Marketing Group, kotipaikka Québec (Kanada),

Ta Ma Su Seal Products, Inc., kotipaikka Cap-aux-Meules (Kanada),

Fur Institute of Canada, kotipaikka Ottawa,

NuTan Furs, Inc., kotipaikka Catalina (Kanada),

GC Rieber Skinn AS, kotipaikka Bergen (Norja),

Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), kotipaikka Nuuk, Grönlanti (Tanska),

Johannes Egede, kotipaikka Nuuk,

Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), kotipaikka Nuuk,

edustajinaan aluksi asianajajat J. Bouckaert, M. van der Woude ja H. Viaene, sittemmin
asianajajat J. Bouckaert ja H. Viaene,

kantajina,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään I. Anagnostopoulou ja L. Visaggio,

ja

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Moore ja K. Michoel,

vastaajina,

joita tukevat

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään C. Wissels, Y. de Vries, J. Langer ja M. Noort,

ja

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi É. White, P. Oliver ja J.-B. Laignelot, sittemmin É. White, P. Oliver ja K. Mifsud-Bonnici,

väliintulijoina,

jossa vaaditaan hyljetuotteiden kaupasta 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1007/2009 (EUVL L 286, s. 36) kumoamista,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Dittrich sekä tuomarit F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek (esittelevä tuomari) ja A. Popescu,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat, oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 1 Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto antoivat 16.9.2009 hyljetuotteiden kaupasta asetuksen (EY) N:o 1007/2009 (EUVL L 286, s. 36, jäljempänä riidanalainen asetus), jonka kohteena on sen 1 artiklan mukaisesti yhdenmukaisten sääntöjen vahvistaminen hyljetuotteiden saattamisesta markkinoille.
- 2 Kantajat, Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Efstathios Andreas Agathos, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), Johannes Egede ja Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), ovat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11.1.2010 toimittamallaan kannekirjelmällä nostaneet nyt käsiteltävän kanteen, jossa vaaditaan riidanalaisen asetuksen kumoamista.
- 3 Kantajat ovat erillisellä, unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11.2.2010 toimittamallaan asiakirjalla tehneet välitoimihakemuksen, jossa ne ovat vaatineet, että tuomioistuimen presidentti määrää riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanoa lykättäväksi.
- 4 Parlamentti ja neuvosto esittivät tätä välitoimihakemusta koskevat huomautuksensa annetussa määräajassa.

- 5 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi välimielipäätöksen asiassa T-18/10 R, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, 30.4.2010 antamallaan määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

- 6 Parlamentti ja neuvosto esittivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 20. ja 21.5.2010 toimittamallaan erillisillä asiakirjoilla unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla oikeudenkäyntiväitteitä.

- 7 Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio pyysivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 31. ja 21.5.2010 toimittamallaan väliintulohakemuksilla saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen parlamentin ja neuvoston vaatimuksia. Kantajat ja parlamentti esittivät näitä hakemuksia koskevat huomautuksensa annettussa määräajassa. Neuvosto ei esittänyt huomautuksia.

- 8 Neuvosto esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 8.6.2010 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla hakemuksen siitä, että kanteen liite A 7, joka koostuu komission esittämää ehdotusta parlamentin ja neuvoston asetukseksi hyljetuotteiden kaupasta [KOM (2008) 469 lopullinen, 23.7.2008] koskevasta neuvoston oikeudellisen yksikön 18.2.2009 antamasta lausunnosta, poistetaan asiakirja-aineistosta samoin kuin kanteen 46 kohdassa oleva osittainen lainaus kyseisestä lausunnosta.

- 9 Parlamentti esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 2.7.2010 toimittamallaan asiakirjalla huomautuksia neuvoston esittämästä hakemuksesta, joka koskee lausunnon poistamista asiakirja-aineistosta.

- 10 Unionin yleisen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi Alankomaiden kuningaskunnan ja komission väliintulohakemukset 6.7.2010 antamallaan määräyksellä.

- 11 Kantajat toimittivat 13.7.2010 huomautuksensa parlamentin ja neuvoston esittämistä oikeudenkäyntiväitteistä.

- 12 Alankomaiden kuningaskunta ja komissio toimittivat 19. ja 20.8.2010 väliintulokirjelmänsä, jotka rajoituivat koskemaan oikeudenkäyntiväitteitä.

- 13 Kantajat yhtä lukuun ottamatta tekivät unionin yleiseen tuomioistuimeen 28.7.2010 toimittamallaan kannekirjelmällä uuden väliitoimihakemuksen, joka perustui SEUT 278 ja 279 artiklaan sekä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 109 artiklaan ja jossa kantajat vaativat, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti määrää riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanoa lykättäväksi, kunnes tuomioistuin on ratkaissut kyseisestä asetuksesta nostetun kumoamiskanteen.

- 14 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti lykkäsi asiassa T-18/10 R II, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), 19.8.2010 antamallaan määräyksellä niiden määräysten täytäntöönpanoa, jotka riidanalaisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan nojalla rajoittavat hyljetuotteiden markkinoille saattamista, kantajien osalta väliitoimimenettelyn päättävän määräyksen antamiseen saakka.

- 15 Parlamentti ja neuvosto sekä komissio esittivät toista väliitoimihakemusta koskevat huomautuksensa 7.9.2010. Alankomaiden kuningaskunta ei esittänyt huomautuksia.

- 16 Kantajat esittivät 5.10.2010 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 129 artiklan mukaisen hakemuksen, joka koski edellä 14 kohdassa mainitun, unionin yleisen tuomioistuimen presidentin asiassa Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto 19.8.2010 antaman määräyksen tulkintaa.

- 17 Parlamentti esitti huomautuksensa tästä hakemuksesta 14.10.2010, neuvosto 18.10.2010 ja komissio 13.10.2010.
- 18 Tulkintaa koskeva hakemus jätettiin tutkimatta unionin yleisen tuomioistuimen presidentin asiassa T-18/10 R, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, 19.10.2010 antamalla määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 19 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti hylkäsi toisen välimiehakemuksen asiassa T-18/10 R, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, 25.10.2010 antamallaan määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa, valitus vireillä).
- 20 Neuvosto ja komissio esittivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6. ja 14.10.2010 jättämillään erillisillä asiakirjoilla vaatimuksen nyt käsiteltävän asian siirtämisestä suurelle jaostolle. Komissio vaati pääasian osalta toissijaisesti, että asia siirrettäisiin viiden tuomarin jaostoon.
- 21 Unionin yleinen tuomioistuin päätti 26.10.2010 näiden vaatimusten johdosta ja työjärjestyksen 51 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan sanamuodon huomioon ottaen siirtää asian laajennetun seitsemännen jaoston käsiteltäväksi.
- 22 Kantajat ja parlamentti esittivät 19.10.2010 huomautuksensa Alankomaiden kuningaskunnan ja komission esittämistä, oikeudenkäyntiväitteisiin rajoittuvista väliintulokirjelmistä.

23 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti 8.2.2011 päivätyllä kirjeellään asianosaisia vastaamaan kysymykseen, joka koski sitä, koskeeko riidanalainen asetus kantajia suoraan. Kantajat, parlamentti, neuvosto ja komissio vastasivat kysymykseen annetussa määräajassa. Alankomaiden kuningaskunta ei toimittanut vastausta unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen.

24 Kanteessaan kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi,
- kumoaa riidanalaisen asetuksen ja
- velvoittaa parlamentin ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Parlamentti vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- jättää kanteen tutkimatta,
- toissijaisesti, mikäli tuomioistuin hylkää oikeudenkäyntiväitteen tai tekee siitä päätöksen vasta myöhemmin, myöntää työjärjestyksen 114 artiklan 4 kohdan mukaisesti parlamentille ja neuvostolle määräajan vastineen esittämiseen ja

- velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 Alankomaiden kuningaskunta ja neuvosto vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- jättää kanteen tutkimatta ja
- velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- jättää kanteen tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja
- velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 Oikeudenkäyntiväitteitä koskevissa huomautuksissaan kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- käsittelee oikeudenkäyntiväitteet pääasian yhteydessä,
- toissijaisesti ottaa kanteen tutkittavaksi,

- joka tapauksessa velvoittaa parlamentin ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja

- velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan ja komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudellinen arviointi

- ²⁹ Unionin yleinen tuomioistuin voi työjärjestyksen 114 artiklan 1 ja 4 kohdan nojalla ratkaista oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvän seikan käsittelemättä itse pääasiaa.
- ³⁰ Työjärjestyksen 113 artiklan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi lisäksi milloin tahansa omasta aloitteestaan, asianosaisia kuultuaan ratkaista, onko asia jätettävä tutkimatta ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumisen vuoksi. Päätös tehdään työjärjestyksen 114 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.
- ³¹ Työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaisesti jatkokäsittely on suullinen, jollei unionin yleinen tuomioistuin toisin päätä. Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että kaikki sen tarvitsema selvitys on saatavissa oikeudenkäyntiasiakirjoista, ja päättää, ettei suullisen käsittelyn aloittamiseen ole tarvetta.

SEUT 263 artiklan neljännen kohdan soveltaminen

- 32 On syytä huomata, että riidanalainen asetus annettiin EY:n perustamissopimuksen nojalla (EY 95 artikla), kun taas kanne on nostettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen voimaantulon jälkeen.
- 33 Asianosaiset katsovat, että nyt käsiteltävän kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset on tutkittava SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaisesti.
- 34 Tältä osin on muistettava, että kun on kyse yksityisen unionin tuomioistuimessa nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevien sääntöjen ajallisesta sovellettavuudesta, vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että yhtäältä tempus regit actum -periaatteen mukaan kanteen tutkittavaksi ottaminen on ratkaistava niiden sääntöjen perusteella, jotka olivat voimassa sinä päivänä, jona kanne nostettiin, ja toisaalta kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä on arvioitava ottamalla huomioon tilanne, joka vallitsi silloin, kun kanne nostettiin eli kun kannekirjelmä jätettiin (ks. asiat T-532/08, Norilsk Nickel Harjavalta ja Umicore v. komissio, määräys 7.9.2010, Kok., s. II-3959, 70 kohta, ja T-539/08, Etimine ja Etiproducs v. komissio, määräys 7.9.2010, Kok., s. II-4017, 76 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 35 Nyt käsiteltävässä asiassa kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä määrättiin kanteen nostamisajankohtana SEUT 263 artiklassa. Edellisessä kohdassa esitetyn oikeuskäytännön perusteella nyt esillä olevan kanteen tutkittavaksi ottaminen on näin ollen ratkaistava kyseisen artiklan perusteella.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

- 36 Parlamentti ja neuvosto vetoavat Alankomaiden kuningaskunnan ja komission tukena kolmen prosessinedellytyksen puuttumiseen, joista ensimmäinen perustuu siihen, että riidanalainen asetus ei ole sääntelytoimi, toinen siihen, että asetus edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä, ja kolmas siihen, että asetus ei koske kantajia erikseen.
- 37 Kantajat kiistävät parlamentin ja neuvoston päätelmät, joita Alankomaiden kuningaskunta ja komissio tukevat.

SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimen käsite

- 38 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan "[l]uonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä."
- 39 On syytä huomata, että vaikka tämä säännös onkin EY:n perustamissopimukseen verrattuna uusi siltä osin kuin on kyse oikeudesta saada asiansa käsitellyksi unionin tuomioistuimissa, sillä sen perusteella luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nyt nostaa kanteen itseään suoraan koskevista sääntelytoimista, jotka eivät edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, ei EUT-sopimuksessa määritellä sääntelytoimen käsitettä.

- 40 Jotta nyt käsiteltävän kanteen tutkittavaksi ottamiseen voitaisiin ottaa kantaa, tästä säännöksestä tarvitaan näin ollen kirjaimellista, historiallista ja teleologista tulkintaa.
- 41 Ensinnäkin on muistettava, että EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt voivat nostaa kanteen päätöksestä yksittäistapausta koskevana toimena sekä sellaisesta yleisesti sovellettavasta toimesta kuin asetus, joka koskee niitä suoraan ja jolla vaikutetaan niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. tältä osin asiat 25/62, Plaumann v. komissio, unionin tuomioistuimen päätös 15.7.1963, Kok., s. 197, 223 kohta, ja C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, unionin tuomioistuimen päätös 25.7.2002, Kok., s. I-6677, 36 kohta).
- 42 SEUT 263 artiklan neljännessä kohdasta on tosin jätetty pois päätös-termi, mutta siinä on säilytetty nämä kaksi mahdollisuutta ja lisätty niihin kolmas. Siinä sallitaan kanteen nostaminen yksittäistapausta koskevista toimista, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä suoraan ja erikseen koskevista yleisesti sovellettavista toimista sekä sääntelytoimista, jotka koskevat sitä suoraan ja jotka eivät edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä. Sääntely-sanana yleisen merkityksen perusteella kolmannessa mahdollisuudessa tarkoitettut toimet ovat nekin yleisesti sovellettavia.
- 43 Tässä yhteydessä on todettava, että tällä mahdollisuudella ei tarkoiteta kaikkia yleisesti sovellettavia toimia vaan niiden suppeampaa ryhmää eli sääntelytoimia.
- 44 SEUT 263 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään näet useista unionin eri säädöstyypeistä, joiden laillisuus voidaan tutkia; näitä ovat yhtäältä lainsäätämisyksityksessä hyväksyttävät säädökset ja toisaalta muut velvoittavat säädökset, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin, ja nämä jälkimmäiset voivat olla yksittäistapausta koskevia säädöksiä tai yleisesti sovellettavia säädöksiä.

- 45 Tästä on pääteltävä, että SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa, luettuna yhdessä saman artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, määrätään, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen toimista, jotka on osoitettu sille, sekä yhtäältä yleisesti sovellettavista toimista, jotka ovat lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä tai sääntelytoimia ja koskevat sitä suoraan ja erikseen, ja toisaalta tietyistä yleisesti sovellettavista toimista eli sääntelytoimista, jotka koskevat sitä suoraan ja jotka eivät edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.
- 46 Lisäksi tällainen tulkinta ilmaisusta ”sääntelytoimi” ja SEUT-sopimuksen eri kieliversioiden vastaavista ilmaisuista, erotuksena ilmaisusta ”lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävä säädös”, perustuu myös useisiin muihin SEUT-sopimuksen määräyksiin ja erityisesti SEUT 114 artiklaan, joka koskee ”jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten” lähentämistä.
- 47 Tältä osin on hylättävä kantajien perustelu, jonka mukaan parlamentin ja neuvoston esittämässä, lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävien säädösten ja sääntelytoimien välisessä erottelussa, joka on vahvistettu edellä 42–45 kohdassa, on kyse määreen ”lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävä” lisäämisestä ilmaisuun ”säädös”, jolla viitataan kahteen ensimmäiseen SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuun mahdollisuuteen. Kuten edellä 45 kohdassa tehdystä päätelmästä ilmenee, ilmaisulla ”säädös” tarkoitetaan näiden kahden ensimmäisen mahdollisuuden yhteydessä paitsi säädöksiä, jotka on osoitettu kyseiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, myös kaikkia lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä ja sääntelytoimia, jotka koskevat sitä suoraan ja erikseen. Jälkimmäisen mahdollisuuden soveltamisalaan kuuluvat erityisesti lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset ja sääntelytoimet, jotka edellyttävät täytäntöönpanotoimenpiteitä.
- 48 Lisäksi on tarkennettava, että toisin kuin kantajat esittävät, SEUT 263 artiklan neljännen kohdan viimeisen osan sanamuodosta ilmenee, että jäsenvaltioiden tarkoituksena ei ollut rajata määräyksen soveltamisalaa pelkästään SEUT 290 artiklassa tarkoitettuihin, säädösvallan siirron nojalla annettuihin oikeudellisiin toimiin vaan yleisemmin sääntelytoimiin.

- 49 Toiseksi edellä 42–45 kohdassa esitetty SEUT 263 artiklan neljännen kohdan tulkinta saa vahvistusta tämän määräyksen antamiseen johtaneen prosessin synnystä, sillä määräystä ehdotettiin alun perin sopimukseksi Euroopan perustuslaista laaditun luonnoksen III-365 artiklan neljänneksi kohdaksi. Eurooppa-valmistelukunnan puheenjohtajiston 12.5.2003 päivätystä muistiosta (valmistelukunnan sihteeristö, CONV 734/03) ilmeneekin erityisesti, että huolimatta ehdotuksesta EY 230 artiklan neljännen kohdan muuttamiseksi edellä tarkoitetulla tavalla siten, että siinä mainitaisiin ”yleisesti sovellettavat säädökset”, puheenjohtajisto hyväksyi toisen vaihtoehdon, jossa mainitaan ”sääntelytoimet”. Kuten edellä mainitusta muistiosta ilmenee, tämän muotoilun avulla voitiin luoda erottelu lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävien säädösten ja sääntelytoimien välille vahvistamalla rajoittava lähestymistapa yksityisten lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävistä säädöksistä nostamiin kanteisiin (joihin edelleen sovelletaan edellytystä ”koskee suoraan ja erikseen”).
- 50 Koska samanlaista sanamuotoa päätettiin käyttää myös SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa, on syytä kolmanneksi ottaa huomioon, että kyseisen määräyksen tavoitteena on mahdollistaa se, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen yleisesti sovellettavista toimista, jotka eivät ole lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä ja jotka koskevat sitä suoraan eivätkä edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, ja ehkäistä siten tapaukset, joissa tällainen henkilö joutuisi rikkomaan oikeutta saada kanteen asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi (ks. edellä mainittu valmistelukunnan puheenjohtajiston muistio). Kuten edellisissä kohdissa esitetystä analyysistä ilmenee, SEUT 263 artiklan neljännen kohdan sanamuodon perusteella ei voida nostaa kanteita kaikista toimista, jotka täyttävät suoraan vaikuttamista ja täytäntöönpanotoimenpiteiden puutetta koskevat edellytykset, eikä myöskään kaikista nämä edellytykset täyttävistä yleisesti sovellettavista toimista, vaan ainoastaan jälkimmäisten erityisestä ryhmästä eli sääntelytoimista. Näin ollen lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävästä säädöksestä nostetun kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ovat rajoittavammat kuin sääntelytoimesta nostetun kanteen ollessa kyseessä.
- 51 Tätä päätelmää ei voi kyseenalaistaa kantajien esittämällä, tehokasta oikeussuojaa koskevilla perusteluilla etenkin, kun otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla (EUVL 2007, C 303, s. 1). Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan

unionin tuomioistuimet eivät näet voi toimivaltaansa ylittämättä tulkita edellytyksiä, joiden mukaan yksityinen voi nostaa asetuksesta kanteen, tavalla, joka johtaa näiden SEUT-sopimuksessa nimenomaisesti määrättyjen edellytysten sivuuttamiseen, ja näin on myös tehokasta oikeussuojaa koskevan periaatteen valossa (ks. tältä osin asia C-263/02 P, komissio v. Jégo-Quéré, unionin tuomioistuimen tuomio 1.4.2004, Kok., s. I-3425, 36 kohta, ja asia T-127/05, Lootus Teine Osuühing v. neuvosto, unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.1.2007, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 50 kohta).

- 52 Samoin on hylättävä kantajien perustelu, jonka mukaan velvoite SEUT 263 artiklan neljännen kohdan ”väljästä” tulkinnasta perustuu myös kahteen Yhdistyneissä kansakunnissa hyväksytyyn kansainväliseen yleissopimukseen, nimittäin Århusissa 25.6.1998 tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehtyyn yleissopimukseen sekä Rio de Janeirossa 5.6.1992 biologisesta monimuotoisuudesta tehtyyn yleissopimukseen.
- 53 Vaikka kantajat ensinnäkin päättelevät, että SEUT 263 artiklan neljäs kohta olisi tulkittava näiden kahden yleissopimuksen mukaisesti, ne eivät lainkaan ilmaise miten SEUT 263 artiklan neljännen kohdan eri edellytykset kanteen tutkittavaksi ottamiselle olisi tulkittava kyseisten kansainvälisten sääntöjen valossa, sillä näiden sääntöjen perustelut ovat hyvin yleisiä eikä niillä ole vaikutusta edellä mainittuihin tutkittavaksi ottamisen edellytyksiin.
- 54 Toiseksi oikeuskäytäntö, johon kantajat tässä yhteydessä vetoavat (asiat C-31/95, Bettati, tuomio 14.7.1998, Kok., s. I-4355, 20 kohta, ja C-286/02, Bellio F.lli, tuomio 1.4.2004, Kok., s. I-3465, 33 kohta), koskee unionin tuomioistuinten velvoitetta tutkia niiden käsiteltäväksi saatettu kysymys unionin johdetun oikeuden säädöksen pätevydestä myös kansainvälisen oikeuden valossa.

- 55 Joka tapauksessa on syytä muistaa, että perustamissopimuksessa on luotu täysin kattava oikeussuojakeinojen ja menettelyjen järjestelmä, jonka tarkoituksena on varmistaa toimielinten toimiin kohdistuva laillisuusvalvonta antamalla se unionin tuomioistuinten tehtäväksi (ks. tältä osin edellä 41 kohdassa mainittu asia *Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto*, tuomion 40 kohta). Ne kansainvälisten yleissopimusten määräykset, joihin kantajat ovat vedonneet, eivät voi sivuuttaa näitä unionin primaarioikeuden sääntöjä (ks. tältä osin yhdistetyt asiat *C-402/05 P* ja *C-415/05 P*, *Kadi* ja *Al Barakaat International Foundation v. neuvosto* ja komissio, tuomio 3.9.2008, Kok., s. I-6351, 306–308 kohta, ja asia *T-201/04*, *Microsoft v. komissio*, tuomio 17.9.2007, Kok., s. II-3601, 798 kohta).
- 56 Edellä esitetyn johdosta on pääteltävä, että SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimen käsite on ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan kaikkia yleisesti sovellettavia toimia, lukuun ottamatta lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä. Näin ollen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kumoamiskanteen lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytystä säädöksestä ainoastaan silloin, kun säädös koskee sitä suoraan ja erikseen.

Riidanalaisen asetuksen luokittelu

- 57 Edellä 56 kohdassa SEUT 263 artiklan neljännen kohdan tulkinnasta tehdyn päätelmän huomioon ottaen on määritettävä, onko nyt käsiteltävässä asiassa riidanalainen asetus luokiteltava lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi vai sääntelytoimeksi.
- 58 Riidanalainen asetus on siis syytä luokitella SEUT-sopimuksessa määrättyjen tointen ryhmien mukaisesti.
- 59 Riidanalainen asetus hyväksyttiin EY 95 artiklan perusteella EY 251 artiklassa tarkoitettun yhteispäätösmenettelyn mukaisesti.

- 60 Tältä osin oikeudelliset toimet, jotka on hyväksytty SEUT 294 artiklassa määritellyssä järjestyksessä eli ”tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä”, ovat SEUT 289 artiklan 1 ja 3 kohdan nojalla lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä.
- 61 Koska kuitenkin SEUT 294 artiklassa määritelty järjestys vastaa pääosin EY 251 artiklassa määriteltyä järjestystä, on todettava, että SEUT-sopimuksessa määrättyjen oikeudellisten toimien ryhmien yhteydessä riidanalainen asetus on luokiteltava lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi.
- 62 Tältä osin kantajat tuovat esiin, että toimen luonnetta ei määrää sen hyväksymistapa vaan se, koskeeko toimenpide yksittäistapausta vai sovelletaanko sitä yleisesti. Kantajien mukaan asetuksen luokittelu sääntelytoimeksi riippuu sen soveltamisalasta. Lisäksi ”sääntely”-etuliitettä olisi tulkittava sen yleisen merkityksen mukaisesti eli viittauksena toimeen, jonka tarkoituksena on määritellä yleisesti sovellettavat säännöt.
- 63 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti asetuksen ja päätöksen välisenä eroteluperusteena on se, onko kyseessä yleisesti sovellettava toimi. Toimi on yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin (ks. asia T-313/08, *Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore v. komissio*, määräys 30.11.2009, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 64 Tässä oikeuskäytännössä viitattiin erityisesti EY 230 artiklan neljännen kohdan toiseen osaan, joka koskee kanteita, jotka nostetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä suoraan ja erikseen koskevista toimista. Kyseisellä määräyksellä, sellaisena kuin sitä on tulkittu oikeuskäytännössä, pyrittiin etenkin välttämään se, että unionin toimielimet voisivat pelkästään valitsemalla toimenpiteen muodoksi asetuksen estää yksityistä nostamasta kannetta päätöksestä, joka koskee sitä suoraan ja erikseen, ja siten täsmentämään, että toimen luonnetta ei voida muuttaa valitsemalla sille tietty

muoto (ks. edellä 63 kohdassa mainittu asia Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore v. komissio, määräyksen 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 65 Nyt käsiteltävässä asiassa ei kuitenkaan ole kyse riidanalaisen asetuksen yleisestä sovellettavuudesta vaan sen väitetystä luokittelusta sääntelytoimeksi. Vaikka yleisesti sovellettavan toimen ja yksittäistapausta koskevan toimen erotteluperusteena on käytettävä sitä, sovelletaanko kyseistä toimea yleisesti, sen luokittelu lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi tai sääntelytoimeksi EUT-sopimuksen mukaan perustuu siihen, onko toimen hyväksymistä edeltänyt menettely ollut lainsäädäntöjärjestys.
- 66 Kun otetaan huomioon edellä 41–56 kohdassa vahvistettu tulkinta SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettusta sääntelytoimen käsitteestä ja päätelmä, että riidanalainen asetus ei ole kyseisessä artiklassa tarkoitettu sääntelytoimi, on pääteltävä, että nyt käsiteltävää kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi SEUT 263 artiklan neljännen kohdan viimeisen lauseen perusteella. Tässä tilanteessa ei ole syytä määrittää, edellyttääkö riidanalainen asetus täytäntöönpanotoimenpiteitä.
- 67 Näin ollen on tutkittava, koskeeko riidanalainen asetus kantajia suoraan ja erikseen.

Kysymys siitä, koskeeko asetus kantajia suoraan

- 68 Parlamentti ja neuvosto, joita Alankomaiden kuningaskunta ja komissio tukevat, eivät vedonneet oikeudenkäyntiväitteissään sellaisen prosessinedellytyksen puuttumiseen, joka perustuu siihen, että asetus ei koske kantajia suoraan, lukuun ottamatta yhtä ainoaa tämänsisältöistä mainintaa, jota ei tarkenneta ja joka sisältyy parlamentin esittämään oikeudenkäyntiväitteeseen.

- 69 Koska kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset kuuluvat ehdottomiin prosesinedellytyksiin (asia 108/86, d. M. v. neuvosto ja talous- ja sosiaalikomitea, määräys 7.10.1987, Kok., s. 3933, 10 kohta; ks. myös yhdistetyt asiat T-309/04, T-317/04, T-329/04 ja T-336/04, TV 2/Danmark ym. v. komissio, tuomio 22.10.2008, Kok., s. II-2935, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia omasta aloitteestaan, täytyykö se SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu edellytys, että asetus koskee kantajia suoraan.
- 70 Kantajat, parlamentti ja neuvosto sekä komissio ilmaisivat kantansa asiasta unionin yleisen tuomioistuimen esitettyä siitä kysymyksen 8.2.2011 (ks. edellä 23 kohta).
- 71 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan edellytys siitä, että toimen pitää koskea yksityistä suoraan, vaatii täytyäkseen sen, että riidanalaisella unionin toimella on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan ja ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on täysin automaattista ja perustuu yksinomaan unionin lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (ks. edellä 51 kohdassa mainittu asia Lootus Teine Osahuing v. neuvosto, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 72 Kyseisestä oikeuskäytännöstä ilmenee selvästi, että kahden edellytyksen on samanaikaisesti täytyttävä, jotta toimen voidaan katsoa koskevan suoraan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä (asia T-441/08, ICO Services v. parlamentti ja neuvosto, määräys 21.5.2010, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 56 kohta).
- 73 Tältä osin on katsottava, että edellä 71 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettut välissä olevat säännöt vastaavat sääntöjä, jotka on hyväksyttävä kansallisella tai unionin tasolla.

- 74 Käsiteltävänä olevassa asiassa on syytä muistaa ensinnäkin, että riidanalaisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa, joka on artiklan keskeinen säännös, säädetään, että "[h]yljetuotteiden saattaminen markkinoille on sallittua ainoastaan silloin, kun hyljetuotteet ovat peräisin inuiittiyhteisöjen ja muiden alkuperäisyhteisöjen toimeentulonsa edistämiseksi harjoittamasta perinteisestä hylkeenpyynnistä".
- 75 Näin ollen riidanalaisen asetuksen suorat vaikutukset kohdistuvat ainoastaan niiden kantajien oikeusasemaan, jotka toimivat hyljetuotteiden unionin markkinoille saattamisen alalla. Asetuksessa ei näet lainkaan kielletä hylkeenmetsästystä varsinkaan unionin markkinoiden ulkopuolella eikä sellaisten hyljetuotteiden käyttöä tai kuluusta, joita ei pidetä kaupan. On syytä huomata, että vaikka ei voidakaan sulkea pois sitä, että riidanalaisessa asetuksessa säädetyllä yleisen markkinoille saattamisen kiellolla saattaa olla seurausvaikutuksia sellaisten henkilöiden toimintaan, jotka toimivat ennen kyseistä markkinoille saattamista tai sen jälkeen, näiden vaikutusten ei kuitenkaan voida katsoa aiheutuvan suoraan asetuksesta (ks. tältä osin asia T-40/04, Bonino ym. v. parlamentti ja neuvosto, määräys 11.7.2005, Kok., s. II-2685, 56 kohta). Lisäksi on syytä muistaa kyseisen kiellon mahdollisten taloudellisten seurausten osalta, että nämä seuraukset eivät oikeuskäytännön mukaan koske kantajien oikeusasemaa vaan ainoastaan tosiasiallista asemaa (ks. tältä osin yhdistetyt asiat T-172/98, T-175/98-T-177/98, Salamander ym. v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 27.6.2000, Kok., s. II-2487, 62 kohta).
- 76 Toiseksi riidanalaisen asetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaan, luettuna yhdessä asetuksen 5 artiklan 3 kohdan kanssa, "[3 artiklan] täytäntöönpanemiseksi toteutettavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään" menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5a artiklassa tarkoitettua "valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen". Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 17 perustelukappaleesta ilmenee myös, että komissiolle olisi erityisesti annettava toimivalta "määritellä edellytykset inuiittiyhteisöjen

ja muiden alkuperäisyhteisöjen toimeentulonsa edistämiseksi harjoittamasta perinteisestä hylkeenpyynnistä peräisin olevien hyljetuotteiden markkinoille saattamista varten”.

- 77 On todettava, että vaikka tämän riidanalaisen asetuksen säännöksen perusteella voidaanakin katsoa, että on kiellettyä saattaa markkinoille hyljetuotteita, joista todetaan, että ne eivät ole peräisin inuiittiyhteisöjen ja muiden alkuperäisyhteisöjen toimeentulonsa edistämiseksi harjoittamasta perinteisestä hylkeenpyynnistä, nämä edellytykset täyttävien tuotteiden markkinoille saattamisen edellytyksiä ei määritellä.
- 78 Riidanalaisessa asetuksessa ei näet tarkenneta etenkin, miten on ymmärrettävä asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa mainitut muut alkuperäisyhteisöt, eikä selitetä mitenkään toimeentulon edistämiseksi harjoitettavaa perinteistä hylkeenpyyntiä eikä sitä, miten määritetään, että tuote on peräisin inuiittiyhteisöstä tai muusta alkuperäisyhteisöstä. Kansalliset viranomaiset eivät näin ollen voi soveltaa riidanalaisesta asetusta poikkeusjärjestelmän piiriin kuuluviin tuotteisiin ilman soveltamisasetuksella vahvistettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla on nimenomaan määriteltävä edellytykset kyseisten tuotteiden markkinoille saattamista varten (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 17 perustelukappale). Tällainen säännös ei siis muodosta yksinään tyhjentävää sääntelyä, jonka soveltamiseksi ei ole annettava mitään muita säännöksiä ja joka voi näin ollen koskea yksityisiä suoraan (ks. tältä osin asia 294/83, Les Verts v. parlamentti, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 23.4.1986, Kok., s. 1339, 31 kohta). Kyseisen poikkeuksen piiriin kuuluvien kantajien tilanne voidaan arvioida ainoastaan riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien toimenpiteiden perusteella.
- 79 On siis katsottava, että riidanalainen asetus vaikuttaa ainoastaan niiden kantajien oikeusasemaan, jotka toimivat hyljetuotteiden unionin markkinoille saattamisen alalla ja joita koskee yleinen kieltä saattaa kyseisiä tuotteita markkinoille. Näin ei kuitenkaan ole niiden kantajien osalta, jotka eivät toimi kyseisten tuotteiden markkinoille

saattamisen alalla ja/tai jotka kuuluvat riidanalaisella asetuksella säädetyn poikkeuksen piiriin, koska inuiittiyhteisöjen ja muiden alkuperäisyhteisöjen toimeentulonsa edistämiseksi harjoittamasta perinteisestä hylkeenpyynnistä peräisin olevien hyljetuotteiden saattaminen unionin markkinoille on edelleen sallittu.

80 Erityisesti ensimmäisen kantajien ryhmän, eli hylkeitä metsästävien ja pyydystävien inuiittien, ei voida ensinnäkään katsoa toimivan hyljetuotteiden markkinoille saattamisen alalla sen enempää kuin toisenkaan kantajien ryhmän, johon kuuluvat heidän etujärjestönsä.

81 Näihin kahteen kantajien ryhmään kuuluvat Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeluisie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana ja Johannes Egede sekä Inuit Tapiriit Kanatami, Kanadan valtakunnallinen inuiittien etuja edustava ja ajava järjestö, ICC, Grönlannin valtakunnallinen järjestö, joka edustaa ja ajaa näiden väestöryhmien etuja, Pagnirtung Hunters' and Trappers' Association -järjestö, jonka tarkoituksena on edistää ja suojella Pagnirtungin alueen metsästystä ja pyyntiä harjoittavien inuiittien etuja, Nattivak Hunters and Trappers Association -järjestö, joka edistää ja suojelee tämäntyyppistä toimintaa harjoittavien Broughton Islandin alueen inuiittien etuja, ja KNAPK, joka edustaa sekä inuiitteihin kuuluvia että muita Grönlannin metsästäjiä ja kalastajia.

82 Toiseksi Karliin Aariak toimii hyljetuotteiden jalostuksen eli hylkeennahoista valmistettujen vaatteiden suunnittelun ja myynnin alalla. Kanteesta sekä kantajien esittämistä, oikeudenkäyntiväitteitä koskevista huomautuksista käy kuitenkin ilmi, että hän kuuluu myös inuiittiyhteisöön. Koska Aariak ei väitä mitenkään toimivansa muiden kuin kyseisen poikkeuksen alaan kuuluvien tuotteiden markkinoille saattamisen alalla, riidanalaisen asetuksen ei voida katsoa koskevan häntä suoraan.

- 83 Kolmanneksi Efstathios Andreas Agathos on lääkäri, joka suorittaa kliinisiä kokeita hylkeiden aorttaläppien hyödyntämiseksi lääketieteellisiin tarkoituksiin eikä näin ollen toimi hyljetuotteiden markkinoille saattamisen alalla.
- 84 Neljänneksi sama koskee Fur Institute of Canadaa, joka on voittoa tuottamaton Kanadan turkiskalan, mukaan lukien valtion sääntelyvirastot, valtakunnallinen kattojärjestö. Sen toimialoja ovat turkiskauppaan liittyvien taloudellisten, yhteiskunnallisten, kulttuuristen ja ympäristökysymysten koordinointi, tieteellinen tutkimus sekä yhteydenpito tiedotusvälineiden, yleisön ja hallitusten kanssa. Tästä seuraa, että kielto saattaa markkinoille hyljetuotteita ei koske kyseistä laitosta suoraan.
- 85 Asiakirja-aineistosta ilmenee sitä vastoin, että Ta Ma Su Seal Products, NuTan Furs ja GC Rieber Skinn sekä niiden kattojärjestö Canadian Seal Marketing Group kyllä toimivat inuiittiyhteisöön kuuluvilta ja siihen kuulumattomilta metsästäjiltä ja pyydystäjiltä saatujen hyljetuotteiden jalostuksen ja/tai kaupan pitämisen alalla. Näin ollen on katsottava, että riidanalaisella asetuksella säädetty yleinen kielto saattaa markkinoille hyljetuotteita vaikuttaa niiden oikeusasemaan.
- 86 Tästä seuraa, että riidanalainen asetus ei koske suoraan muita kantajia kuin Ta Ma Su Seal Productsia, NuTan Fursia, GC Rieber Skinniä ja Canadian Seal Marketing Groupia.
- 87 Koska edellytykset, joiden mukaan riidanalaisen asetuksen on koskettava kantajia suoraan ja erikseen, ovat kumulatiivisia, on vielä tutkittava, koskeeko asetus Ta Ma Su Seal Productsia, NuTan Fursia, GC Rieber Skinniä ja Canadian Seal Marketing Groupia erikseen.

Kysymys siitä, koskeeko asetus Ta Ma Su Seal Productsia, NuTan Fursia, GC Rieber Skinniä ja Canadian Seal Marketing Groupia erikseen

- 88 Kuten edellä 41 kohdassa on muistutettu, jotta riidanalainen toimi koskisi suoraan muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin sitä, jolle päätös on osoitettu, kyseisellä toimella on vaikutettava siihen sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista ja se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu.
- 89 Kuten parlamentti ja neuvosto Alankomaiden kuningaskunnan ja komission tukemina tuovat perustellusti esiin, riidanalainen asetus koskee objektiivisesti määriteltyjä tilanteita ja sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyyn henkilöryhmään. Erityisesti yleinen kieltö saattaa markkinoille muita kuin sellaisia hyljetuotteita, jotka ovat peräisin inuiittiyhteisöjen ja muiden alkuperäisyhteisöjen toimeentulonsa edistämiseksi harjoittamasta perinteisestä hylkeenpyynnistä, on muotoilultaan yleisluontoinen ja sitä voidaan soveltaa yhtäläisesti kaikkiin taloudellisiin toimijoihin, jotka kuuluvat riidanalaisen asetuksen soveltamisalaan.
- 90 Kuten edellä 85 kohdassa muistutettiin, Ta Ma Su Seal Products, NuTan Furs ja GC Rieber Skinn sekä niiden kattojärjestö Canadian Seal Marketing Group toimivat inuiittiyhteisöön kuuluvilta ja siihen kuulumattomilta metsästäjiltä ja pyydystäjiltä saatujen hyljetuotteiden markkinoille saattamisen alalla. Näin ollen riidanalainen asetus koskee niitä kuten kaikkia muitakin taloudellisia toimijoita, jotka saattavat markkinoille hyljetuotteita.
- 91 Tältä osin kantajat väittävät, että asetus koskee hyljetuotteiden valmistusketjussa toimivien inuiittiyhtiöiden ja muiden yhtiöiden sekä hyljetuotteiden jalostusalalla toimivien yhtiöiden etujärjestöjä erikseen vähintään siltä osin kuin on kyse niiden inuiittijäsenistä tai inuiiteilta peräisin olevista tuotteista.

- 92 Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Vaikka oletettaisiinkin, että kyseiset kantajat kuuluvat yleisen kiellon inuiiteilta peräisin olevia tuotteita koskevan poikkeuksen piiriin, tämä ei riittäisi siihen, että ne yksilöidään samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu. Lisäksi kantajat eivät selitä, millä tavoin riidanalainen asetus vaikuttaisi kyseisiin järjestöihin ja yhtiöihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuisivat kaikista muista.
- 93 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalainen asetus ei koske Ta Ma Su Seal Productsia, NuTan Fursia, GC Rieber Skinniä ja Canadian Seal Marketing Groupia erikseen.
- 94 Kaiken edellä esitetyn valossa nyt käsiteltävä kumoamiskanne jätetään tutkimatta eikä neuvoston vaatimuksesta, joka koskee kanteen liitteen A 7 ja kanteessa olevan, kyseisen liitteen osasta koostuvan lainauksen poistamista asiakirja-aineistosta, ole syytä lausua.

Oikeudenkäyntikulut

- 95 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan nojalla asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne veloitetaan korvaamaan parlamentin ja neuvoston oikeudenkäyntikulut viimeksi mainittujen vaatimusten mukaisesti.
- 96 Lisäksi työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti Alankomaiden kuningaskunta ja komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu seitsemäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

- 2) **Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesesie, Allen Koo-neeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Efstathios Andreas Agathos, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), Johannes Egede ja Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.**

- 3) **Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 6. päivänä syyskuuta 2011.

E. Coulon
kirjaaja

A. Dittrich
jaoston puheenjohtaja